

BELGISCHE SENAAAT SENAT DE BELGIQUE

ZITTING 1952-1953.

SESSION DE 1952-1953.

VERGADERING VAN 10 MAART 1953.

SEANCE DU 10 MARS 1952.

Wetsvoorstel houdende bescherming der voor de kleinhandel vastgestelde prijzen.

Proposition de loi portant protection des prix imposés à la vente au détail.

TOELICHTING

DEVELOPPEMENTS

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

MESDAMES, MESSIEURS,

Het braderen is voorzeker een der meest verspreide misbruiken in de concurrentieverhoudingen, strijdig met de eerlijke gewoonten in de detailhandel.

Voorzeker kunnen de bepalingen van de besluitwet van 23 December 1934 betreffende de vordering tot staking van daden van oneerlijke concurrentie, een einde stellen aan zekere vormen van concurrentie.

Maar in de detailhandel zijn er nog andere procédés van toepassing, die door de bepalingen van deze besluitwet niet kunnen worden beteugeld.

Daar het onmogelijk zou zijn met algemene regelen de verschillende braderijprocédés te bestrijden, moet er een geëigende oplossing gezocht worden om alle gevallen afzonderlijk te ondervangen.

I. — Verkoop tegen lage prijzen onder de mom van uitverkopen of seizoenverkopen.

De verkopen bij likwidaties, die niet veroorzaakt worden door het bestaan van een gedemodeerde stock of van producten aan ontwaarding onderhevig of nog uit oorzaak van uitscheiding van bedrijf moeten als bradage aangezien worden.

Het koninklijk besluit van 26 Februari 1935 poogde deze toestand te verhelpen.

Ons wetsvoorstel betreffende de regeling van het uitverkopen en opruimen in de detailhandel (Gedr. Stuk Senaat, n° 126, Zitting 1952-1953) voorziet een strenge reglementering om een einde te stellen aan de misbruiken in zake uitverkopen en opruiming.

II. — De Fabriekseconomaten.

Deze organismen worden gespijsd met de door zekere firma's aangekochte en wederafgestane producten, die tegen voordelige voorwaarden kunnen aan-

Le bradage est assurément un des abus les plus fréquents dans les rapports de concurrence, contraires aux usages honnêtes du commerce de détail.

Certes, les dispositions de l'arrêté-loi du 23 décembre 1934 concernant l'action en cessation des actes de concurrence déloyale peuvent mettre un terme à certains modes de concurrence.

Mais il est bien d'autres procédés en vigueur dans le commerce de détail qui ne peuvent être atteints par les dispositions de cet arrêté-loi.

Comme il serait impossible de combattre par des mesures générales les divers procédés de bradage, il y a lieu de rencontrer tous les cas séparément et de rechercher une solution propre à chacun d'entre eux.

I. — Ventes à bas prix sous le couvert de liquidations saisonnières ou occasionnelles.

Les ventes en liquidation, lorsqu'elles ne résultent pas de la nécessité de liquider des stocks désassortis ou des produits sujets à dépréciation, ou encore de la cessation de commerce, constituent du bradage.

L'arrêté royal du 26 février 1935 a tenté de porter remède à cette situation.

Notre proposition de loi tendant à réglementer les ventes des soldes et les liquidations dans le commerce de détail (Doc. Sénat, n° 126, Session de 1952-1953) prévoit une réglementation sévère tendant à mettre fin aux abus en matière de soldes et de liquidations.

II. — Les Economats d'Usine.

Ces organismes s'occupent de la rétrocession par certaines firmes des produits achetés par eux, bénéficiant de marchés avantageux en raison de l'importance

gekocht worden uit oorzaak van de massale aankoop van producten bestemd voor een groot deel van hun personeel.

De wederafstand onder die voorwaarde maakt geen handelsdaad uit; zij valt dus niet onder het begrip bradage.

III. — De lokartikelen van groot-warenhuizen.

De cliënteel wordt aangetrokken door de groot-warenhuizen, die sommige « lokartikelen » tegen abnormaal lage prijzen te koop aanbieden. Deze lokartikelen trekken de cliënteel aan en geven aan de groot-warenhuizen de reputatie dat zij al hun artikelen, voor welke trouwens moeilijk een prijsvergelijking kan doorgedreven worden, tegen gunstige voorwaarden verkopen.

Dit concurrentiemiddel, eigen aan alle inrichtingen met een standverscheidenheid, kan niet door een algemene reglementering bestreden worden; door zijn algemeenheid zou deze reglementering een hinder worden voor de kleine en de middelgrote handel.

De oplossing moet gezocht worden in een reglementering, toepasselijk op inrichtingen met standverscheidenheid, en in maatregelen van fiscale aard, tot welke wij reeds onze toevlucht hebben genomen door het neerleggen van een wetsvoorstel tot reglementering van de detailhandel, en in het instellen van een belasting die het verkoopcijfer van de detail-verkoopinstellingen met standverscheidenheid treft.

IV. — Het werk « in 't zwart ».

De bradage is ook terug te vinden op ambachtelijk gebied. Profiterend van de uitbreiding der sociale wetgeving nemen de arbeiders werk aan van particulieren en ontnemen de patroons aldus een deel van hun cliënteel.

Deze toestand, die nog verergert bij iedere crisisperiode, tijdens welke de werklozen het element van oneerlijke concurrentie nog opdrijven, is onverdraaglijk geworden en eist een dringende tussenkomst vanwege de wetgever.

V. — Verkoop onder al dan niet door de fabrikant opgelegde prijs.

Dit braderingsvoorbeeld, dat het meest aangehaald wordt, maakt het voorwerp van dit wetsvoorstel uit.

De verkoop onder de door de fabrikant op de verpakking of op de catalogus vermelde prijs is oorzaak van allerlei wanordelijkheden in de handel van deze artikelen: zij verplicht iedereen zijne winsten te reduceren tot zulkdanig minimum, dat alleen nog een paar geprivilegeerden kunnen standhouden.

De procédés, toegepast door zekere bradeurs die systematisch de merkartikelen aanvallen, hebben zulkdanige uitbreiding genomen dat zij de grenzen van de loyale en eerlijke concurrentie overschrijden. Het is

de leurs achats massifs, à des membres de leur personnel.

La rétrocession dans ces conditions ne constitue pas un acte de commerce, elle ne rentre donc pas dans la notion de bradage.

III. — Les « rayons appâts » des grands magasins.

L'exposition en vente par les grands magasins de certains articles à un prix anormalement bas, les « rayons appâts », attire la clientèle et fait aux grands magasins la réputation de vendre à bon marché tous leurs articles, pour lesquels la comparaison des prix est difficile à faire.

Cette arme de concurrence propre à tout établissement à rayons multiples, ne peut être combattue par une réglementation générale, qui, par sa généralité, constituerait une inutile entrave pour le petit et moyen commerce.

La solution est à rechercher dans la réglementation des établissements à rayons multiples et dans des mesures d'ordre fiscal, dont nous avons pris l'initiative par notre proposition de loi portant réglementation du commerce de détail, dans l'instauration d'une taxe sur le chiffre d'affaires des établissements de vente au détail à rayons multiples.

IV. — Le travail noir.

Le bradage s'étend également à l'artisanat. Grâce à l'extension des lois sociales, les ouvriers se chargent de travaux pour le compte de particuliers et enlèvent ainsi aux patrons une partie de leur clientèle.

Cette situation, qui s'empire à chaque période de crise, où les chômeurs renforcent l'élément de concurrence déloyale, est devenue intolérable et réclame d'urgence une intervention législative.

V. — Vente en dessous du prix imposé ou non par le fabricant.

Cet exemple de bradage qui est le plus généralement cité fait l'objet de la présente proposition de loi.

La vente en dessous du prix mentionné par le fabricant sur l'emballage des produits ou sur les catalogues, crée un grand trouble dans le commerce de ces articles; elle contraint chacun à réduire à ce point le bénéfice que seuls quelques commerçants privilégiés peuvent tenir, d'ailleurs péniblement.

Les procédés de certains bradeurs, qui s'en prennent systématiquement aux articles de marque, ont pris actuellement une extension telle qu'ils dépassent les bornes de la concurrence loyale et sincère. Cette

een plaag geworden, die ieder verkoper van merkartikelen bedreigt.

De bradeur misbruikt het merkartikel tot het bekomen van persoonlijke winst. Hij dringt bij de fabricant op nieuwe kortingen aan, die, indien ze hem worden toegestaan, een nieuwe bedreiging voor de eerlijke handelman uitmaken.

Elders wordt de fabrikant gedwongen zijn catalogusprijzen te verlagen om aan de detaillant toe te staan bredere *ristorno's* aan zijn cliënteel te geven.

Wij zijn daarom de mening toegedaan dat een wetgevende schikking, waardoor de handelaar gedwongen wordt te verkopen tegen de aangeduide of gecatalogeerde prijzen, gemakkelijk toegepast kan worden; dat zij een einde zou stellen aan een schadelijke concurrentie; dat zij de cliënteel in de mogelijkheid zou stellen zich een juist beeld te vormen van de reële waarde der te koop aangeboden producten en dat zij de fabrikanten zou aanzetten hun prijzen merkkelijk te verlagen.

Wij hebben de eer hier een wetsvoorstel neer te leggen dat deze suggestie concretiseert, zonder nochtans de gebruiken en gewoonten van toepassing in de eerlijke handel uit het oog te verliezen. Wij hielden bijv. rekening met zekere kortingen toegestaan aan kroostrijke gezinnen en aan de oorlogsinvaliden.

pratique est devenue une plaie, qui menace tout vendeur d'articles de marque.

Le bradeur abuse de l'article de marque à des fins de gain personnel. Il insistera près des fabricants pour obtenir de nouvelles remises qui — si elles lui sont accordées — constituent une nouvelle menace pour le commerce honnête.

Par ailleurs le fabricant est amené à augmenter le prix marqué ou catalogué pour permettre aux détaillants d'accorder à la clientèle de plus larges *ristournes*.

Nous estimons dès lors qu'une disposition législative contraignant tout commerçant à vendre au prix marqué ou catalogué, serait d'une application aisée, qu'elle mettrait fin à une concurrence nocive, qu'elle permettrait à la clientèle de se faire une idée exacte de la valeur réelle des produits offerts en vente et qu'elle inciterait les fabricants à réduire leurs prix dans une notable proportion.

La proposition que nous avons l'honneur de présenter ci-après concrétise cette suggestion, tout en tenant compte des us et coutumes ayant cours dans le commerce loyal, comme par exemple l'octroi de certaines réductions aux familles nombreuses et aux invalides de guerre.

J. CLIJNMANS.

Wetsvoorstel houdende bescherming der voor de kleinhandel vastgestelde prijzen.

Eerste Artikel.

Wanneer een merkartikel op de markt gebracht wordt met aanduiding, op de verpakking of op het omhulsel waarin het bevat is, van de detailverkoop-prijs, is het de handelaar-detaillant verboden dit artikel te verkopen tegen een andere prijs of aan de koper een vermindering toe te staan, in welke vorm dit ook moge gebeuren, rechtstreeks of onrechtstreeks, onmiddellijk of op termijn.

Art. 2.

Het verbod voorzien door artikel 1 is toepasselijk op alle artikelen, opgesomd in een catalogus-prijslijst of in een ander document, waarin de detail-verkoop-prijs vermeld staat die door de fabrikant of door de verdeler, wanneer het geïmporteerde artikelen betreft, ten gerieve van de detaillant werd opgesteld.

Art. 3.

Bij uitzondering kan een gelijkvormige vermindering toegestaan worden aan de handelaars die het artikel kopen met het oog op verkoop in hun bedrijf en aan de ambachtslui die de artikelen kopen met het

Proposition de loi portant protection des prix imposés à la vente au détail.

Article Premier

Lorsqu'un article de marque est mis sur le marché avec mention du prix de vente au détail, sur l'emballage ou sur le récipient qui le contient, il est interdit au commerçant-détaillant de vendre cet article à un prix différent ou d'accorder à l'acheteur une réduction, sous quelque forme que ce soit, directement ou indirectement, immédiatement ou à terme.

Art. 2.

L'interdiction prévue à l'article 1er s'étend aux articles, énumérés dans un catalogue, prix-courant ou autre document, mentionnant le prix de vente de détail et établi à l'usage des détaillants par le fabricant ou par le distributeur, lorsqu'il s'agit d'articles importés.

Art. 3.

Une remise uniforme pourra, à titre exceptionnel, être accordée aux négociants qui achètent l'article en vue de le revendre dans leur établissement et aux artisans qui achètent les articles destinés à être incorporés

oog op de verwerking in hun producten of benutting in hun onderneming.

Art. 4.

Een gelijkvormige vermindering kan toegestaan worden, op voorwaarde dat zulke vermindering alle personen omvat die tot een bepaalde categorie behoren, namelijk de kroostrijke huisgezinnen en de oorlogsinvaliden.

Art. 5.

Alle inbreuken op de voorgaande bepalingen worden gestraft met een boete van 1.000 tot 10.000 frank een met gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden of met een van deze straffen alleen.

De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, zonder uitzondering van hoofdstuk VII en van artikel 65, zijn toepasselijk op deze overtredingen.

Art. 6.

Naast de officieren van politie, worden de ambtenaren van het Bestuur van het Middenstandswezen belast met het opzoeken en vaststellen van de overtredingen van onderhavige wet.

Bovendien kan, op verzoek van ieder belanghebbende, proces-verbaal opgesteld worden door een deurwaarder, bijgestaan door twee getuigen.

Art. 7.

Deze wet wordt van kracht de dag van hare bekendmaking in het *Staatsblad*.

dans leurs produits ou à être mis en œuvre dans une entreprise.

Art. 4.

Une réduction uniforme pourra être accordée, à condition que pareille réduction s'étende à toutes les personnes appartenant à une catégorie déterminée, notamment les familles nombreuses et les invalides de guerre.

Art. 5.

Toutes les infractions aux dispositions qui précèdent, seront punies d'une amende de 1.000 à 10.000 francs et d'un emprisonnement de 8 jours à 6 mois ou d'une de ces peines seulement.

Les dispositions du Livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 65, sont applicables à ces infractions.

Art. 6.

Sont chargés de la recherche et de la constatation des infractions à la présente loi, outre les officiers de police, les fonctionnaires de l'Office des Classes moyennes.

De plus, à la requête de toute personne intéressée, procès-verbal pourra être dressé par un huissier assisté de deux témoins.

Art. 7.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

J. CLIJNMANS.
J. VAN IN.
A. SLEDSSENS.
Maurice SERVAIS.